# Vindkraftsmotståndare i Böne agerar som nättroll

Insändare i Ulricehamns tidning 5 juni 2021

Det kom ett papper i min brevlåda om vindkraft i Böne. I Ulricehamns tidning den 3 maj så intervjuas en av initiativtagarna till bladet och på frågan om varför den inte har en kontaktbar avsändare så är svaret:
-Vi hann inte bilda någon grupp är svaret på frågan varför den utsända broschyren inte hade någon avsändare.
Men om man läser på baksidan av trycksaken så står det följande: "Vi är en grupp partipolitiskt obundna fastighetsägare i Böne som vill bevara tystnaden, stillheten och mörkret i vår vackra omgivning." Då är det ju en lögn att det INTE finns en grupp. Tydligen vill i alla fall denna grupps deltagare inte skylta med sina namn.
Jag funderar också på om man kan skicka ut propagandablad och säga att det är samhällsinformation. Men för att juridiken ska kunna användas för att pröva det krävs en avsändare. Givetvis så är den information som ges i trycksaken rena rama propagandan. De påståenden som ges i materialet är samma gamla skåpmat som alla vindkraftshatare för fram då de ska argumentera, att vindkraft det är rena helvetet på jorden. Helt utan nyanser i sin argumentation.

Som samhällsmedborgare ställer jag mig mycket skeptisk då något som avser att påverka inte har en avsändare. Det är ungefär på samma sätt som dagens högerextrema nättroll verkar. Man vet inte riktigt vem det är som står bakom och vilka intentioner avsändaren egentligen har.

Vill man vara konspiratorisk så kan man börja fundera på om det var så att alla som tillfrågats om trycksakens tillkomst inte ville stå bakom materialet och att man därför skickade ut det som just "samhällsinformation". Eller var det för att dölja att det är propaganda? Jag är personligen starkt emot dylika påhitt och ska jag ställa mig för eller emot något då vill jag ha klarlagt vem som är avsändare. Annars blir jag mest anti oavsett min ställning i sakfrågan. Vi har tillräckligt med propaganda idag som saknar egentlig avsändare vi behöver inte ett nättroll till i brevlådan. Det finns det redan alldeles för många av.

Ingemar Basth